FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CARL OTTO LENZ

fremsat den 21. oktober 1987 *

Høje Domstol.

1. Det har vist sig, at retsstillingen i Italien endnu ikke er sådan, som den skulle være efter Domstolens konstatering i dom af 7. februar 1984 i sag 166/82 [1] [nemlig at artiklerne 10 og 11 i lov nr. 306 af 8. juli 1975 ikke er i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 804/68 [2] om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter].

2. Sagsøgte har meddelt Domstolen, at de omtvistede bestemmelser ikke længere anvendes — i hvert fald ikke siden dommen af 7. februar 1984 — og at regeringen den 8. oktober 1987 forelagde kamrene i det i juni 1987 valgte italienske parlament et lovforslag om ophævelse af de omtvistede bestemmelser.

3. Dette indebærer, at alle de foranstaltninger — jfr. EØF-Traktatens artikel 171 — som er nødvendige til dommens opfyldelse, endnu ikke er blevet gennemført.

4. Det er nemlig ikke tilstrækkeligt hertil, at den anfægtede adfærd ophører, og at der *indledes* en procedure til ændring af den omhandlede lov. Som det fremgår af dommen i sag 131/84 [3], skal en sådan procedure være afsluttet. Ifølge den nævnte dom er det også vigtigt, at sådanne foranstaltninger (dvs. en virksom ændring af retsstillingen) gennemføres så hurtigt som muligt. I det foreliggende tilfælde, hvor dommen blev afsagt den 7. februar 1984, er fristen for at opfylde dommen klart overskredet.

5. For så vidt som den italienske regering har påberåbt sig problemer og vanskeligheder i forbindelse med den italienske lovgivningsprocedure, er det tilstrækkeligt at henvise til den formel, som bestandig er blevet anvendt i retspraksis, og som netop også tager sigte på sådanne faktiske forhold (nemlig, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser i henhold til fællesskabsretten ikke overholdes). Desuden bemærkes, at alle myndigheder i en medlemsstat ifølge dommen i de forenede sager 314-316/81 og 83/82 [4] er forpligtet til at sikre gennemførelsen af Domstolens domme. Hvis det fastslås, at nationale retsforskrifter er uforenelige med fællesskabsretten, har lovgivningsmagten følgelig pligt til at ændre dem.

* Oversat fra tysk.

1 — Jfr. dom af 7. februar 1984 i sag 166/82, Kommissionen mod Den Italienske Republik, Sml. s. 459.

2 — EFT 1968 I, s. 169.

3 — Jfr. dom af 6. november 1985 i sag 131/84, Kommissionen mod Den Italienske Republik, Sml. s. 3531.

4 — Jfr. dom af 14. december 1982 i de forenede sager 314-316/81 og 83/82, Anklagemyndigheden og Comité national de défense contre l'alcoolisme mod Alex Waterkeyn m. fl., Sml. s. 4337.

6. Der står derfor kun tilbage at give Kommissionen medhold og fastslå, at Den Italienske Republik ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke har opfyldt Domstolens dom i sag 166/82 om fastsættelse af producentprisen på mælk.